

วิชาชีวิต

วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

โอวาทพระราชภาวนาวิสุทธิ

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอังคารที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

วันนี้เป็นวันมหาปวารณา ซึ่งตามธรรมเนียมปฏิบัติในสมัยพุทธกาล เมื่ออยู่จำพรรษาด้วยกันครบหนึ่งพรรษาแล้ว ก่อนที่จะแยกย้ายกันไปบำเพ็ญสมณธรรมเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ต่างก็จะปวารณาซึ่งกันและกันทุกรูปทั้งอาวุโสภันต์ที่จะเป็นกัลยาณมิตรให้กันและกัน จะประคับประคองกันไปให้ถึงฝั่งของพระนิพพาน ให้สมกับที่ได้ตั้งใจมาบวชในคราวนี้

ปวารณากันว่า หากใครได้เห็น ไตยีน หรือสงสัยว่าเพื่อนสหธรรมิกรูปใด จะเป็นอาวุโสหรือภันต์ก็ตามกำลังดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความประมาท หรือผิดพลาดในเรื่องธรรมวินัยด้วยประการใดประการหนึ่ง ก็จะทำหน้าที่กัลยาณมิตรชี้ชวนทรมณ์ให้กันด้วยจิตที่ประกอบไปด้วยความรักและปรารถนาดีต่อเพื่อนสหธรรมิก ที่จะให้หันกลับมาดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง เพื่อกายวาจาใจจะได้สะอาดบริสุทธิ์ ทำพระนิพพานให้แจ้งได้

ที่ต้องปวารณากันอย่างนี้ เพราะแต่ละคนต่างก็มีทิฐิภูมิมานะด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ชอบเตือนตัวเอง และไม่ชอบให้ใครมาเตือน ดังนั้นเวลาที่มีใครมาเตือนเพื่อประโยชน์ของท่านผู้นั้น และเพื่อประโยชน์ของพระศาสนา บางทีทิฐิภูมิมานะก็ทำให้เกิดความขัดเคืองใจเป็นเหตุแห่งการผูกโกรธผูกเวรกันไป ปฏิบัติธรรมะก็ไม่ค่อยได้เพราะใจมันฟุ้งซ่าน

แม้แต่คิดว่าคนนั้นคนนี้มาว่าเรา ทั้ง ๆ ที่เขามาตักเตือนด้วยความรัก
และปรารถนาดี

เพราะเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีการปวารณากันไว้ว่า ท่านทั้งหลาย
ในที่นี้ ถ้าใครได้เห็น ไตยีน หรือสงสัยว่า เราทำยังไม่ถูกต้องตามพระ
ธรรมวินัยก็อนุญาตให้แนะนำตักเตือนได้ โดยอาศัยความกรุณานั้นช่วย
ชี้แจงทักเตือนให้ จะไม่โกรธ จะพิจารณาตักเตือนว่าเราได้พลาดพลั้งจริงไหม ถ้า
ไม่จริงก็จะให้อภัย ไม่ถือสา ถ้าจริงก็จะรีบกลับเนื้อกลับตัวปรับปรุง
ตัวใหม่ให้เหมาะสมกับการเป็นนักบวชที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง

นี่ก็เป็นธรรมเนียมปฏิบัติกันตั้งแต่สมัยพุทธกาล ตั้งแต่พระสัมมา
สัมพุทธเจ้ายังทรงมีพระชนม์ชีพอยู่ เพราะหลังจากปวารณาแล้ว ก็จะ
แยกย้ายกันไปบำเพ็ญสมณธรรม ในสถานที่ที่ร่มเย็นที่ถูกต้องด้วยอาศัย
ตามโคนไม้ เรือนว่าง ลอมฟาง ตามป่า ตามเขา ห้วยหนอง คลอง บึง
ถ้า เพื่อที่จะแสวงหาที่วิเวก สงัดกาย สงัดใจ สงัดจากกิเลสทั้งหลาย และ
ถ้าเจอกันระหว่างทางก็ดี หรือไตยีนชาวศราก็ดีว่า เพื่อนสหธรรมิก
รูปใดกำลังจะเผลอ ๆ ใผล ๆ ก็จะแนะนำตักเตือนกัน แม้อยู่ไกล
ก็จะเดินทางไปหา ไปพูดจาตามภาษาผู้ที่มีความรักและปรารถนาดี
ต่อกัน เราก็ปฏิบัติตามกันมากระทั่งถึงปัจจุบันนี้

หลวงพ่อก็มีความเห็นส่วนตัวว่า เราอย่าให้เป็นแค่ธรรมเนียม
ปฏิบัติว่า ทำ ๆ กันไปอย่างนั้นเลย เราควรจะทำให้มันจริงจัง ให้มัน

กฎวัตถุประสงค์ของการปวารณา เพราะว่ากว่าที่เราจะมาบวชกันก็ไม่ใช่ง่าย ก่อนบวชก็ต้องตั้งใจให้ดี เรามาบวชคราวนี้เพื่อบำเพ็ญสมณธรรม จะทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ บวชไปแล้วบางครั้งมีภารกิจมาก จิตมันหยาบบ้าง บางครั้งเราดำเนินชีวิตประมาทในเพศของสมณะบ้าง ก็ควรมีการแนะนำตักเตือนกันด้วยความรักและความปรารถนาดี ไม่โกรธ ไม่ขัดเคือง ไม่ถือสา

แต่อย่างไรก็ตาม เรายังมีกิเลสอยู่ ผู้เตือนแม้จะทั้งรักทั้งปรารถนาดีก็ตาม ก็ต้องดูจังหวะ ดูเวลา อารมณ์ ดุสุภาพของเพื่อนสหธรรมิกว่า ตอนนั้นควรไหม หรือตอนนั้นยังไม่ควร ยังไม่พร้อม ยกเว้นในกรณีที่รีบด่วน มันจำเป็นจริง ๆ หากไม่เตือนไม่บอกกล่าวแล้วจะเกิดความเสียหายอย่างหนักได้ กรณีอย่างนี้เราก็จะชิงช่วงพูดไปเลย โดยต้องทำใจไว้ว่า ถ้าเขาโกรธเรา เราก็อย่าไปโกรธเขา เพราะใจเราเจตนาดี ซึ่งจะใช้ในกรณีฉุกเฉิน ต้องเอาเพื่อนสหธรรมิกไว้ในหมู่คณะ

แต่ถ้าไม่ถึงกับฉุกเฉินนัก ยังพอมีเวลา ก็ดูจังหวะให้ดี เพราะเรายังไม่ชนะพญามาร เรายังมีกิเลสอยู่ บางทีพอรู้ว่าเขาเตือนแม้ด้วยความรักความปรารถนาดี แต่มันหงุดหงิดขัดเคือง นี่ก็เป็นเรื่องที่จะต้องบอกให้พวกเราได้รับทราบ แต่ถ้าเราทำตามได้อย่างที่ได้ปวารณากันเอาไว้ ประโยชน์ก็จะเกิดขึ้นกับเราทั้งสองฝ่าย และหมู่คณะจะงดงาม เราจะมีความสุขในเพศสมณะ

วิธีการสร้างกำลังใจในเพศนักบวช

การมาสู่เพศสมณะนี้ต้องถือว่า เรามีบุญเก่ามามากพอทีเดียว ที่สามารถจุดตัวเราให้ออกมาจากความสับสนวุ่นวายจากพันธนาการของชีวิตทางโลกได้ ถ้ามีบุญน้อยมาบวชไม่ได้ มันไม่มีอารมณ์อยากจะบวช และไม่เห็นประโยชน์ของการบวช เพราะฉะนั้นลูกทุกรูปมีบุญมากในระดับหนึ่งทีเดียว และหลาย ๆ รูปก็มีบุญที่สั่งสมในเพศนักบวชมามาก ผังการบวชหนาแน่น สำหรับผู้ที่มิผังบวชหนาแน่นก็พอจะวางใจได้ว่า จะประดับประดาตนให้ไปถึงผังที่เราปรารถนาได้ แต่ถ้าใครที่ผังการบวชยังไม่หนาแน่นก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องใช้กำลังใจสูงส่ง เอาชนะมันให้ได้ **กำลังใจจะเกิดขึ้นต่อเมื่อเราบำเพ็ญสมณธรรม**

หยาบ ๆ ก็หมั่นพิจารณาให้เห็นทุกข์โทษภัยของชีวิตทางโลกของการครองเรือน อย่าไปมองด้านสวยสดงดงามเพียงด้านเดียว ให้มองไปตามความเป็นจริงของชีวิตว่า **ชีวิตของคุณหวั่นไหวคับแคบ มีสุขประเดี๋ยวประด๋าว แต่มีทุกข์มาก ไม่คุ้มกับที่เราจะไปใช้ชีวิตอย่างนั้น** มันเหมาะสำหรับผู้ที่มีอินทรีย์อ่อน บารมีอ่อน ๆ และสังขารทั้งหลายก็มีแต่วันเสื่อมลงไปทุกวัน อีกทั้งความตายก็ไม่มีนิमितหมาย จะตายเมื่อไร วันไหน เวลาไหน ที่ไหน เราก็ไม่รู้ นี่เป็นสิ่งที่เราต้องพิจารณา

อีกประการหนึ่งก็คือ ต้องบำเพ็ญสมณธรรมทำสมาธิให้ใจสงบจากกาม จากอกุศลธรรม ให้ใจตั้งมั่นอยู่ภายในก็จะได้สุขจากสมาธิ

เป็นความสุขที่ไม่มีอะไรเสมอเหมือน คือหาไม่ได้จากที่อื่นนอกจากใจที่หยุดนิ่ง และจิตมันก็จะม่กำลังเอง ที่เรียกว่า กำลังใจ กำลังใจที่อยากจะสร้างแต่กุศลธรรมให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ถ้าเราทำได้อย่างนี้เราก็มีความสุขในเพศสมณะ จะมีความรู้สึก ว่า วันคืนมันผ่านไปเร็วเหลือเกิน หลับตาลืมตาไม่กี่ทีก็มีดแล้ว ฉันทเข้าเสร็จ ทำความเพียร หรือทำภารกิจและประกอบความเพียรไปด้วย ฝึกใจหยุดนิ่งไปด้วย หลับตาลืมตาสองสามทีก็มีดแล้ว วัน ๆ ก็ซ้ำ ๆ กัน อยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้น การพิจารณาให้เห็นทุกข์โทษภัยของชีวิตกับการบำเพ็ญสมณธรรมจึงเป็นสิ่งที่เราจะต้องทำ ถ้าเราทำได้หาเราจะมีความสุขในเพศสมณะอย่างลืมนวันลืมนคืนกันไปเลย

ต้นบุญต้นแบบของโลก

เมื่อสักครู่นี้ หลวงพ่อชื่นใจและปิติใจมากกับผู้สวดพระปาติโมกข์ได้ และได้รับดวงแก้วเป็นของขวัญที่ระลึกว่า เราได้ทำความเพียรในการท่องบ่นทรงจำพระปาติโมกข์ เป็นผู้ทรงจำพระวินัยเอาไว้ ดวงแก้วนั้นก็จะเป็นอุปกรณ์ในการบำเพ็ญสมณธรรม และปลื้มปิติใจกับอีก ๑๔ รูป ที่ใช้วันเวลาภายในพรรษาบำเพ็ญสมณธรรมไม่ขาดเลย อย่างนี้ถูกหลักวิชา ที่จริงควรจะเรียงแถวเข้ามารับกันหมดทุกรูป ถ้าทำได้อย่างนี้ หลวงพ่อก็จะมีคามปิติมาก เช่นเดียวกับลูกทุกรูปที่มีความปิติที่ใช้พรรษาแห่งการบรรลุลหธรรมนี้ บำเพ็ญสมณธรรมโดยไม่ขาดเลย

วัดวิจิตรสังฆาราม จ.ภูเก็ต

ประโยชน์ก็จะเกิดขึ้นกับพระศาสนาว่า มีผู้ประพฤติดีปฏิบัติชอบบังเกิดขึ้นภายในพรหมานี่ไม่ขาดเลยแม้แต่เพียงวันเดียว และยัง เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีให้กับเพื่อนสหธรรมิกทั้งภายในวัดและนอกวัด ญาติโยมก็พลอยมีกำลังใจที่จะปฏิบัติธรรมสั่งสมบุญบารมี มีความรู้สึกว่าได้บุญเยอะได้ทำบุญกับเพื่อนาบุญผู้เป็นอายุพระศาสนา เทวดาผู้มีทิพยจักขุ มองเห็นด้วยตาทิพย์ก็จะชื่นชมอนุโมทนาสาธุการว่า สาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประพฤติดีปฏิบัติชอบ เพราะฉะนั้น ๑๔ รูป กับอีก ๑ รูป ที่สวดพระปาติโมกข์ได้ หลวงพ่อปีติมาก มีความสุขมาก เลยนะลูกนะ

โดยภาพรวมแล้ว ลูกทุกรูปต่างก็ตั้งใจทำความเพียรกันดีอยู่แล้ว แต่ที่ไม่ได้มารับดวงแก้วก็เพราะว่า บางรูปขาดไป ๑ วันบ้าง ๒ วันบ้าง ๓ วันบ้าง ซึ่งตามธรรมเนียมของพระต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ อย่างเช่น เวลาประกอบสังฆกรรมในโบสถ์ พระผู้เป็นตัวแทนจะถามว่า สงฆ์จึงฟังใครเห็นด้วยก็ให้อนุโมทนา ใครไม่เห็นด้วยให้คัดค้าน ถ้าคัดค้าน แม้เพียงหนึ่งก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นต้องร้อยเปอร์เซ็นต์

สวดยอวิชา

เรามาบวชกันแล้วนะลูกนะ วัดอุประสงค์คือ เราจะมาศึกษาวิชาธรรมกายซึ่งเป็นสวดยอแห่งวิชา และเป็นวิชาที่แท้จริงที่จะทำให้เราหลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร วิชาอื่น

ไม่แท้จริง แต่การทำมาหากินแบบชาวโลก และกียกย่องส่งเสริมกันไปว่าประสบความสำเร็จในทางโลกสูงส่ง ได้รับปริญญาตรี โท เอก หรือเป็นศาสตราจารย์ แต่ชีวิตมันก็อย่างนั้นนะ ยังไม่ได้รู้อะไรเลย professor (ศาสตราจารย์) หลาย ๆ ท่าน เวลาหลวงพ่อกถามดูนี้ เขาจะเก่งเรื่องวิชาชีพ แต่พ่อกถามเรื่องวิชาชีวิตก็ไม่รู้เรื่องเลย ซึ่งวิชาชีวิตก็ต้องใช้กับชีวิตตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายและตายไปแล้วนั้นแหละ เพราะฉะนั้นเรามาถูกทางแล้วนะลูกนะ

เรามาเพื่อจะศึกษาวิชาธรรมกาย ซึ่งมันมีอยู่ในตัวของเรายอยู่แล้ว วิธีการก็มีอยู่ ซึ่งได้แนะนำถ่ายทอดกันไปตามที่ประเทศพระคุณหลวงปู่ท่านได้ค้นพบ และได้ถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา มันขึ้นอยู่กับว่า เราเอาจริงแค่ไหน ถ้าตั้งใจจริงต้องได้ทุกคน ไม่มีใครที่จะไม่ได้

ผู้มาบวช แสดงว่าเราผ่านขั้นตอนผู้มีคุณสมบัติในการบวชเหมาะสมที่จะบำเพ็ญสมณธรรม แปลว่า ทุกรูปเหมาะสมที่จะเข้าถึงธรรม และจะต้องเข้าถึงวิชาธรรมกายให้ได้ประการเดียว และต้องถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วย ไม่ใช่เก้าสิบเก้าเปอร์เซ็นต์ เพราะเรามีคุณสมบัติได้ผ่านการคัดเลือกมาขั้นหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นเหลือแต่ตัวของเราเอง เท่านั้นว่าทำความเพียรกันแค่ไหน

หลวงพ่อกเสียชีวิตในวันที่ผ่านไปโดยที่เราไม่ได้ทำความเพียรกันอย่างเต็มที่ เราควรหันกลับมาพิจารณาตัวเราใหม่ว่า อายุเราเพิ่ม

ขึ้น เราแก่กันไปทุกวัน ร่างกายเสื่อมไปทุกวัน และความตายไม่มีนิมิตหมาย เราได้เตรียมพร้อมสำหรับความตายแล้วหรือยัง ต้องมาคิดกันให้ดีแล้วตอนนี้

เมื่อพลโลกเพิ่มขึ้น วิกฤตจะเพิ่มขึ้น

มันแปลกอีกเรื่องหนึ่ง พรรษาต้น ๆ จะมีจำนวนนักบวชเยอะะ แต่ยิ่งสูงยิ่งหดหาย ยกเว้นในกรณีของผู้บุกเบิกซึ่งมีอยู่ไม่กี่รูป และตอนนั้นหลวงพ่อก็บวชเป็นรูปแรก และก็ถด ๆ มากทีละรูปกันไปเรื่อย ๆ ตอนนี้อยู่กันครบถ้วน แต่ผู้ที่มาบวชในท่ามกลาง นี่ฟังทรงจำได้จากพรรษาที่ผ่านมาว่า ที่บวชได้ ๑๐ พรรษา ๒๐ กว่าพรรษา มันมีปริมาณมากกว่านี้ แต่ทำไมมันลดลงไป นี่ก็แปลว่าผู้ที่ตกหล่นไประหว่างทางเป็นเพราะไม่ได้บำเพ็ญสมณธรรม ดำเนินชีวิตด้วยความประมาท มีความฟุ้งซ่าน จิตมันก็อ่อนลง ไม่มีกำลังพอที่จะสู้กับกิเลสสารพัดทั้งหลาย คือ สู้กับสิ่งชั่ว ความฟุ้งซ่าน หรือนิเวศทั้งหลายไม่ได้

หลวงพ่อยากให้มีแต่ปริมาณภิกษุที่เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างมั่นคง และอย่างเห็นคุณค่าของการบวช เพราะเมื่อเทียบจำนวนพุทธบุตรกับจำนวนพลโลกที่เพิ่มขึ้น จำนวนพุทธบุตรมีแต่จะลดลง แต่พลโลกที่เกิดขึ้นมาไม่รู้จะอะไรจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งมันไม่ถูก จริง ๆ แล้วเมื่อพลโลกเพิ่มขึ้น พุทธบุตรก็ต้องขยายเพิ่มขึ้น เพื่อที่จะไปเป็นแสงสว่างส่องทางชีวิตให้กับเพื่อนมนุษย์ อย่างนี้จึงจะถูกต้อง

ที่สำคัญเรื่องวิชาธรรมกาย เป็นสิ่งที่เราจะต้องปฏิบัติให้เข้าถึงให้ได้ พรรษาผ่านมานี้เหลือวันนี้เป็นวันสุดท้าย วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ก็ใช้วันเวลาที่เหลืออยู่นี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม เอามันวันสุดท้ายนี้แหละ วันพระจันทร์เต็มดวง วันที่พระนิพพานสวดบุญละเอียดเป็นพิเศษให้กับผู้ที่ตั้งใจทำความเพียรให้ได้บรรลุธรรม ได้เข้าถึงพระธรรมกาย เอารวันนี้ทำความเพียรกันให้ดี ๆ

การเข้าถึงธรรมนี้ มันอยู่ในวิสัยที่เราทำได้นะ เรานั่งไปใหม่ ๆ มันก็ฟุ้งบ้าง แต่ขอให้มันไปเรื่อย ๆ มันจะปรับไปเรื่อย ๆ จากฟุ้งมาก มาฟุ้งน้อย จากฟุ้งน้อยก็มาไม่ฟุ้ง แล้วก็จะมีนิ่ง แม้ไม่เห็นอะไร และก็โล่ง ว่าง สว่าง และเดี๋ยวมันก็เห็นขึ้นมาเองจนถึงจุดที่ว่า ไม่ต้องทำอะไรมันก็เกิดขึ้นเอง

หลวงพ่อดีดตายแทน ถ้าหากพวกเราไม่ได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ในขณะที่ร่างกายยังแข็งแรงอยู่ บุญก็ไม่เกิดขึ้นกับเรา ธรรมะก็ไม่ใช่เรื่อง มีแต่แก่งกันกันไปเท่านั้นเอง ก็ขอให้วันนี้เป็นวันที่เราจะตั้งมโนปณิธานใหม่สำหรับการทำความเพียรให้ดีที่สุดเดียว

โอวาทสำหรับผู้ที่เป็นต้องลาสิกขา

เฉพาะผู้ที่บวชพรรษา ๑ มีความจำเป็นจะต้องลาสิกขาเพราะลางานมาบวช ก็ต้องทำให้ถูกต้องหลักวิชา ก่อนลาสิกขาก็ควรจะอยู่

สวดมนต์ทำวัตรกลั่นใจใส ๆ ที่วัดแก่งน้อย

รับกฐินกันก่อน เหลือเวลาอีกสองอาทิตย์กว่าก็ให้ทำความเพียรให้เต็มที่เต็มกำลังอย่างถูกหลักวิชา ไม่ต้องคิดเรื่องอะไรแล้ว เพราะอย่างไรเราต้องลาสิกขาแน่

พอถึงวันที่เรารับกฐินแล้ว จะลาสิกขา ก็นั่งธรรมะให้ใจใส ๆ แล้วอธิษฐานจิตให้ได้ว่า จริง ๆ แล้วเราไม่อยากลาสิกขา แต่เพราะถึงกำหนดวันลาจำเป็นที่จะต้องไปปฏิบัติภารกิจทางโลก ขอให้บุญนี้เป็นพลังให้เราได้ประสบความสำเร็จในชีวิต ในธุรกิจการงาน และการประพฤติธรรม เมื่อลาสิกขาแล้วเราจะเป็นอุบาสกที่ดี มีศีล มีธรรม วันพระจะถืออุโบสถศีล เราจะทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา จะเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของชาวโลก เหมือนอย่างท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี

เข้าไปสู่สังคมใดที่เขาตีมน้ำเมาถึงต้องเข้มแข็งเอาไว้ ไม่ว่าเขาจะคะยั้นคะยอ จะเคี้ยวเชืงขู่เชืงอย่างไรก็ตาม ต้องยืนยันว่า เราถือศีล ๕ ไม่ตีมน้ำเมา เพราะเห็นทุกขโทษภัยทั้งในปัจจุบันและในปรโลก เพราะฉะนั้นยืนยันไม่ตีม ให้เข้มเอาไว้ให้ดีที่สุดยอ อย่าไปโอนอ่อนผ่อนตาม จะพูดอย่างไรก็ให้เข้มเอาไว้ ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อจะสร้างแรงบันดาลใจให้กับพวกสังคมทั้งหลายที่ตีมกันนั้นแหละ เชื้อเถอะ ในหมู่ที่กำลังตีมน้ำเมานี้ กำลังดูเราอยู่ ที่เราไม่ตีมนั้นแหละ และในที่สุดก็จะเลิกตีมกันไปทีละคนสองคน เพราะเราเข้มพอ

แต่ถ้าหากว่า เราไม่เข้มแข็งพอ เมื่อเข้าไปอยู่ในสังคมที่เขาตีมน้ำมาแล้วเราไปตีมันตาม บวชคราวนี้เสียผ้าเหลือง อาณิสสสัมมนก็ได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราอย่าคิดว่า เราบวชแล้วบุญบวชจะช่วยปิดประตูบายเปิดประตูสวรรค์ให้เรา ความจริงมันก็เป็นเช่นนั้น ถ้าเราไม่สร้างวิบากกรรมใหม่ ครองตนอยู่ในศีลในธรรมตลอดไปในเพศของคฤหัสถ์ ถ้าอย่างนี้ได้ละก็ปิดอบายไปสวรรค์และยังสร้างแรงบันดาลใจให้คนอยากจะเป็นนักบวช แม้บวชช่วงสั้นก็ตาม

นี่ก็เป็นสิ่งที่ขอฝากเอาไว้ เพราะว่าคงไม่มีโอกาสได้พูดคุยกัน และปกติหลวงพ่อก็ไม่ชอบเห็นใครลาสิกขา ไม่ใช่เป็นอหังการ แต่ชอบเห็นนักบวชเพิ่มขึ้น และนักบวชเมื่อบวชแล้วก็อยากเห็นเป็นนักบวชที่ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมกันอย่างเต็มที่เต็มกำลัง เป็นเพื่อนาบุญ เป็นอายุพระศาสนา บวชอย่างมีเป้าหมาย ใช้วันเวลาในชีวิตนักบวชแต่ละวันแต่ละคืนด้วยการสั่งสมบุญบารมีกับทำพระนิพพานให้แจ้ง อยากเห็นอย่างนี้

เพื่อจะได้เป็นกำลังใจให้ตามวัดวาอารามต่าง ๆ ทั่วไป ซึ่งตอนนี้มันหย่อนยานกันไปเรื่อย ๆ ยิ่งพระพุทธศาสนาหย่อนยานลงเท่าไร ก็เลสมารก็จะเพิ่มขึ้น มาร ๕ ฝูงก็จะได้อิทธิพล อีกทั้งลัทธิเทวนิยมก็จะแพร่กระจายเข้มแข็งขึ้น เมื่อไรกำลังมันกำลัง พุทธศาสนาในเมืองไทยลำบาก ถ้าพุทธศาสนาในเมืองไทยลำบาก พุทธศาสนาที่อยู่ในประเทศเพื่อนบ้านหรือที่อื่นทุกภูมิภาคทั่วโลกก็จะพลอยลำบากตาม

ไปด้วย เพราะฉะนั้นอยากให้ลูกทุกรูปที่ได้บวชมาแล้วให้ตั้งใจเป็น
นักบวชที่สมบูรณ์นะลูกนะ

วันนี้หลวงพ่อบอญ์โมทนาสาธุการ และขออำนวยการให้ลูกทุกรูปที่ได้ตั้งใจบวชกันในคราวนี้ ให้สมหวังดังใจที่ตั้งใจได้ตั้งมั่นปณิธาน
จะทำพระนิพพานให้แจ้ง จะสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ ให้มีสุขภาพ
พลานามัยที่แข็งแรง ให้ปลอดกังวลต่อสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อกุศลและ
พรหมจรรย์ ให้เป็นเพื่อนาบุญ เป็นอายุพระศาสนา ปฏิบัติธรรมก็ขอ
ให้ได้เข้าถึงวิชาธรรมกาย ให้ไปปราบพญามารด้วยกัน

จะศึกษาพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ให้แตกฉาน
ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ จะเทศนา ก็ให้ไพเราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง
เบื้องปลาย บริสุทธิบริบูรณ์ทั้งอรรถและพยัญชนะ ใครได้ยินได้ฟัง
ธรรมก็ให้ได้บรรลุธรรมกาย

ความปรารถนาอันใดก็ตามที่ลูกทุกรูปได้ตั้งใจเอาไว้อย่างดีแล้ว
เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี ขอความปรารถนานั้น จงเป็นผลสำเร็จ
จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกายของ
พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญ ๐